

Dank voor uw medeleven en gebed.

www.wittezusters.nl

In liefdevolle herinnering aan

Jeanne Simons
Adriana Anna
Zuster Anacleta Marie

☆ Helvoirt, 16 december 1931
Professie, 11 februari 1955
† Boxtel, 28 maart 2022

*Lid van de Congregatie van Missiezusters
van Onze Lieve Vrouw van Afrika*

Zuster Jeanne is geboren in een landbouwersgezin met zeven kinderen. Ondanks de crisisjaren was er op de boerderij altijd eten. In de oorlog werd haar moeder ziek en moest drie jaar het bed houden. Hierdoor kregen de kinderen al snel verantwoordelijkheden. Uiteindelijk werd moeder beter en kon ze zelfs weer lopen. Jeanne heeft altijd bewondering gehad voor haar moed. Door de oorlog had Jeanne alleen lagere school en huishoudschool. Later heeft ze dit alsnog ingehaald door een studie Maatschappelijk Werk te doen.

Jeanne wilde graag iets doen voor minder bedeelden. Ze trad in 1953 in bij de Witte Zusters en in 1962 vertrok ze naar Kashozi, Tanzania. Hier leerde ze de lokale taal het Kiyaha en later het Kiswahili. Jeanne heeft op vele plekken in Tanzania gewoond, ze werkte vooral met meisjes- en vrouwengroepen in de dorpen, maar gaf ook les op de huishoudschool.

In de jaren '70 liep ze tijdens haar studie stage in Huize De Bocht in Goirle, een huis voor ongehuwde moeders. Dit was een bijzonder leerzame periode voor haar. Daarna keerde ze terug naar Tanzania, naar het afgelegen Isingoro. Hier hoorde ze pas na een aantal weken van het overlijden van haar moeder. Ze was erg verdrietig dat ze geen afscheid had kunnen nemen. Gelukkig brak daarna voor Jeanne een mooie tijd aan in het Ujamaa-dorp waar ze temidden van de mensen woonde en een 'christian community' begon.

Terug in Nederland voor missie-animatie met jongeren, voelde ze zich vervreemd van haar eigen cultuur. Ze vond de kerk hier erg hiërarchisch, in Afrika ervoer ze veel meer gemeenschap. Veel steun vond ze in haar Bossche gemeenschap en samen organiseerden ze internationale missionaire routes en hadden ze nauw contact met jongeren.

Eind jaren '80 werkte Jeanne weer in Afrika, nu als jongerenwerkster in een krottenwijk in Kenia. Hier ervoer ze een vitale kerk en echte wederkerigheid. Voordat ze definitief terugkeerde naar Nederland heeft ze nog pastoraal werk gedaan met vrouwen en aidspatiënten. Terug in het klooster in Esch vierde ze haar 50-jarig jubileum; hierna verhuisde ze naar Boxtel. Ze werd overste van de Molenwiek en daarna Regionaal overste van Nederland van 2007-2013. In deze hoedanigheid heeft ze met veel doorzettingsvermogen bewerkstelligd dat er een lekencoördinator kwam.

In 2012 trok ze in een appartement op de Molenhof en vijf jaar later verhuisde ze naar het Wereldhuis. Haar leven zag ze als een pelgrimstocht, waarin God haar levensbron was. Een communicatieve missionaris, betrokken bij alle mensen die ze tegenkwam, zowel in Afrika als in Nederland.